

לעילוי נשמת
שלום בן משה

התנ"ך עם מפרשים, מסודרים ומנוקדים

The Tanach with commentaries, Organized and Vowelized

תהילים
גליון ז'

תהילים פרק כ"ד

יסורין ותחזור ותסמוך אותי, הם הם המנחמים אותי, כי בזה אראה שלא עזבתני להמקרים.

ה תַּעֲרוֹךְ לִפְנֵי שְׁלֹחַן נֶגֶד צוֹרְרֵי, דְּשַׁנְתָּ בְּשֶׁמֶן רֵאשִׁי כּוֹסֵי רְנִיָּה.

מצודת ציון: דְּשַׁנְתָּ - מלשון דשן ושמן. רְנִיָּה - ענינו שביעה, כמו (תהילים ס"ה יא) "תִּלְמִיָּה רְנָה".

מצודת דוד: תַּעֲרוֹךְ לִפְנֵי שְׁלֹחַן - ועל ידי זה אבטח שעוד תערוך לפני שולחן במעדנים להתענג בהם. נֶגֶד צוֹרְרֵי - רוצה לומר: המה יראו בכבודי. דְּשַׁנְתָּ בְּשֶׁמֶן רֵאשִׁי - רוצה לומר: מאז משחת ראשי בשמן המשחה להיות מלך. כּוֹסֵי רְנִיָּה - הבטחתני להיות כוסי שבעה, רוצה לומר: שאמלוך בכל אות נפשי, ודברך הלא תקום.

ו אֵךְ טוֹב וַחֲסֵד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיִּי, וְשִׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה לְאֶרֶךְ יָמִים.

מצודת דוד: אֵךְ טוֹב וַחֲסֵד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיִּי - לא תבוא עלי עוד מאומה רע, ואך הטוב והחסד ירדוף אחרי לבוא אלי. וְשִׁבְתִּי בְּבֵית ה' לְאֶרֶךְ יָמִים - ישיבתי בבית ה' תהיה לאורך ימים, ולא אהיה עוד מגורש ומטולטל.

א לְדוֹד מִזְמוֹר, לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָתָהּ, תִּבְּל וַיִּשְׁבִּי בָהּ.

מצודת ציון: להי' - של ה'. תִּבְּל - הוא המקום המיושב.

מצודת דוד: להי' הָאָרֶץ וּמְלוֹאָתָהּ - כל הדברים שהארץ מלאה מהם.

תהילים פרק כ"ג

א מִזְמוֹר לְדָוִד, יְהוָה רֵעִי לֹא אֶחְסָר.

מצודת דוד: ה' רֵעִי לֹא אֶחְסָר - על כי ה' רועה אותי, אם כן בוודאי לא אהיה חסר מאומה, כי הכל בידו.

ב בְּנֵאוֹת דְּשָׂא יִרְבִּיצֵנִי, עַל מֵי מְנַחֲחוֹת יִנְהַלְנִי.

מצודת ציון: בְּנֵאוֹת - ענינו מדור, כמו (ירמיה כ"ה לו) "נֵאוֹת הַשְּׁלוֹם". יִרְבִּיצֵנִי - ענינו השכיבה לנוח. יִנְהַלְנִי - ענינו הנהגה, כמו (שמות ט"ו יג) "יִנְהַלְתָּ בְּעֶזְרְךָ".

מצודת דוד: בְּנֵאוֹת דְּשָׂא יִרְבִּיצֵנִי - כרועה הרחמני המרביץ עדרו במקום דשא, ולפי שהמשילו לרועה, אמר לשון הנופל ברועה. עַל מֵי מְנַחֲחוֹת יִנְהַלְנִי - כי מים הנחים המה צלולים, מה שאין כן הרודפים, כי יגרשו מימיו רפש וטיט.

ג נַפְשִׁי יִשׁוּבָב, יִנְחַנֵּי בְּמַעְגְלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׂמוֹ.

מצודת ציון: יִשׁוּבָב - ענינו הנחה והשקט. **מצודת דוד:** יִנְחַנֵּי בְּמַעְגְלֵי צֶדֶק - ינהג אותי באורח ישר, למען לא אכשל. לְמַעַן שְׂמוֹ - להודיע רב השגחתו על יראיו.

ד גַּם כִּי אֵלֶךְ בְּגֵיא צַלְמוֹת, לֹא אֵירָא רַע כִּי אֲתָה עִמָּדִי, שִׁבְטֶךָ וּמִשְׁעֲנֹתֶיךָ הִמָּה יִנְחַמֵּנִי.

מצודת ציון: צַלְמוֹת - צלו של מות, רוצה לומר: חשכת הקבר.

מצודת דוד: גַּם כִּי אֵלֶךְ בְּגֵיא צַלְמוֹת - בעמק אופל, רוצה לומר: במקום סכנה. לֹא אֵירָא רַע - ממקרה רעה. שִׁבְטֶךָ וּמִשְׁעֲנֹתֶיךָ הִמָּה יִנְחַמֵּנִי - מה שאתה מכה אותי בשבט של

ז שָׂאוּ שְׁעָרַיִם רְאֲשֵׁיכֶם, וְהַנְּשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד.

מצודת דוד: שָׂאוּ שְׁעָרַיִם רְאֲשֵׁיכֶם - אתם שערי בית המקדש, הנה לכם יהיה נשיאה והרמת ראש וגדולה יתירה. וְהַנְּשָׂאוּ - כפל הדבר לגודל ההתנשאות. פִּתְחֵי עוֹלָם - כן יקרא פתחי בית המקדש, כי המשכן לא היה קבוע במקום אחד, אבל בית המקדש קבוע במקומו עד עולם, וכן נאמר (מלכים א' ח' יג) "מִכּוֹן לְשַׁבְּתָהּ עוֹלָמִים". וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד - כי ה' שהוא המלך אשר בו כל הכבוד, הוא יבוא בכם לבית המקדש, לשמוע אל הרנה ואל התפילה מן הבאים בו.

ח מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, יְהִנֵּה עֲזוֹז וְגִבּוֹר, יְהִנֵּה גִבּוֹר מִלְחָמָה.

מצודת ציון: עֲזוֹז - מלשון עוז וחוזק.

מצודת דוד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד ה' עֲזוֹז וְגִבּוֹר - כאומר: ואם תשאלו מי זה מלך הכבוד, אשיב לכם שהוא ה' החזק והגבור. ה' גִּבּוֹר מִלְחָמָה - מתגבר הוא על הלוחמים עם אוהביו.

ט שָׂאוּ שְׁעָרַיִם רְאֲשֵׁיכֶם, וְהַנְּשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד.

מצודת דוד: שָׂאוּ שְׁעָרַיִם רְאֲשֵׁיכֶם - כפל הדבר כדרך המשוררים, ויתכן שהאחד אמור על בית ראשון, והאחד על בית העתיד, כי בבית השני לא שרתה השכינה.

י מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, יְהִנֵּה צְבָאוֹת, הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה.

מצודת דוד: ה' צְבָאוֹת - המושל בצבאות מעלה ומטה. הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה - עד עולם הוא מלך הכבוד.

יא לְדָוִד, אֱלֹהֶיךָ יְהִנֵּה נַפְשִׁי אִשָּׁא.

מצודת ציון: אִשָּׁא - ענינו מנחה ודורון, כמו (בראשית מ"ג לד) "וַיִּשָּׂא מִשְׂאוֹת מֵאֵת פְּנִיּוֹ".

מצודת דוד: אֱלֹהֶיךָ ה' נַפְשִׁי אִשָּׁא - אמסור נפשי לך למתנה.

ב כִּי הוּא עַל יַמִּים יִסְדָּה, וְעַל נְהָרוֹת יִכּוֹנְנֶה.

מצודת דוד: כִּי הוּא עַל יַמִּים יִסְדָּה וגו' - רוצה לומר: כי מה שהארץ היא למעלה מן הים, נראה מזה שהוא יתברך יסדה על הימים והכינה על הנהרות, כי בדרך הטבע היתה הארץ יורדת תחת המים.

ג מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְהוָה, וְיָמִי יָקוּם בְּמִקְוֵם קִדְשׁוֹ.

מצודת דוד: מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְהוָה וגו' - רוצה לומר: עם שכולם המה לה', מכל מקום אין כולם ראויים לבוא בהר ה', והוא בית המקדש, וכמו שנאמר (ישעיה א' יב) "מִי בִקֵּשׁ זֹאת מִיְדְּכֶם רְמוֹס תְּחַצְּרֵי", וכאילו ישאל: ומי אם כן ראוי לעלות בהר ה'?

ד נָקִי כַפַּיִם וּבֶרֶךְ לֵבָב, אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לְשׂוֹא נַפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה.

מצודת ציון: לֹא נָשָׂא - לא נשבע, כמו (שמות כ"ו) "לֹא תִשָּׂא". נַפְשִׁי - שם ה', כמו (עמוס ו' ח) "נִשְׁבַּע אֲדֹנָי יְהוִה בְּנַפְשׁוֹ", ואמר דבריו במקום ה'.

מצודת דוד: נָקִי כַפַּיִם וּבֶרֶךְ לֵבָב - וכאילו השיב זהו הראוי: מי שכפיו נקיים מממון שאינו של יושר, ולבו ברור ביראת ה' ולא מפחד אדם. אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לְשׂוֹא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה - עד שלא נשבע בה' לשוא ולרמות, שהוא דבר המסור ללב ואין מי יכיר בו, ואם כן מנע מזה מפחד המקום.

ה יִשָּׂא בְּרִכָּה מֵאֵת יְהוָה, וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂעוֹ.

מצודת ציון: יִשָּׂא - יקח, כמו (רות א' ד) "וַיִּשָּׂאוּ לָהֶם נָשִׁים".

מצודת דוד: יִשָּׂא בְּרִכָּה מֵאֵת ה' - זהו הנושא ברכה מאת ה', ויכול הוא לבוא לבית המקדש להתפלל על הברכה.

ו זֶה דוֹר דֹּרְשׁוֹ, מִבְּקִשֵׁי פְּנִיָּה יַעֲקֹב סֵלָה.

מצודת דוד: זֶה דוֹר דֹּרְשׁוֹ - זה הדור שהמה דורשי ה'. מִבְּקִשֵׁי פְּנִיָּה יַעֲקֹב סֵלָה - והמה קרואים זרע יעקב הראויים לבקש פניך לעולם ולבא לבית המקדש.

תהילים

פרק כ"ה

ט יְדַרְךָ עֲנוּיִם בְּמִשְׁפָּט, וְיִלְמַד עֲנוּיִם דְּרָכּוֹ.

מצודת ציון: יְדַרְךָ - מלשון דרך.

מצודת דוד: יְדַרְךָ עֲנוּיִם בְּמִשְׁפָּט - מדריך את הענויים לאחוז בדרכיהם במשפט הראשון, ולא יסורו ממנה. וְיִלְמַד עֲנוּיִם דְּרָכּוֹ - ומלמדם עוד לאחוז בדרכי ה', וכמו שאמרו רבותינו ז"ל "מה הוא רחום וגו'".

י כָּל אֲרָחוֹת יְהוָה חֶסֶד וְאֱמֶת, לְנוֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֹדוֹתָיו.

מצודת דוד: לְנוֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֹדוֹתָיו - לשלם חסד לשומרי בריתו ועדותיו.

יא לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָה, וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵי פִי רַב הוּא.

מצודת דוד: לְמַעַן שִׁמְךָ ה' - המורה על הרחמים. וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵי פִי רַב הוּא - אף שעוני גדול ורב.

יב מִי זֶה הָאִישׁ יֵרָא יְהוָה, יוֹרְנוֹ בְּדַרְךָ יִבְחָר.

מצודת דוד: מִי זֶה הָאִישׁ יֵרָא ה' - מי שירא מה' ובוחר בטוב. יוֹרְנוֹ בְּדַרְךָ יִבְחָר - אז ה' מלמדו ללכת בדרך שבחר, וכמו שאמרו רבותינו ז"ל "הבא לטהר מסייעין לו".

יג נִפְשׁוֹ בְּטוֹב תְּלִין, וְנָרְעוּ יִירֵשׁ אֲרָץ.

מצודת דוד: נִפְשׁוֹ בְּטוֹב תְּלִין - כשימות וישכב בקבר, תנוח נפשו בטוב. וְנָרְעוּ יִירֵשׁ אֲרָץ - ובזכותו יצליח זרעו, ויירשו ארץ.

יד סוּד יְהוָה לִירְאָיו, וּבְרִיתוֹ לַהוֹדִיעֵם.

מצודת דוד: סוּד ה' לִירְאָיו - מגלה ליראיו. וּבְרִיתוֹ לַהוֹדִיעֵם - התורה הנתונה כברית יגלה להם להודיעם.

טו עֵינֵי תַמִּיד אֶל יְהוָה, פִּי הוּא יוֹצִיא מִרְשַׁת רַגְלִי.

מצודת דוד: פִּי הוּא יוֹצִיא מִרְשַׁת רַגְלִי - ולזה עיני אליו לבטוח בו, כי יש תקוה.

תהילים

פרק כ"ה

כ אֱלֹהֵי בָּהּ בְּטַחְתִּי, אֵל אֲבוֹשָׁה אֵל יַעֲלֶצוּ אוֹיְבֵי לִי.

מצודת דוד: אֱלֹהֵי בָּהּ בְּטַחְתִּי וגו' - הואיל ובטחתי בך, ידעתי שלא אבוש, ולא ישמחו אויבי במפלתי.

ג גַּם כָּל קִנְיָה לֹא יִבְשׁוּ, יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים רִיקָם.

מצודת ציון: רִיקָם - בחינם, וכן (תהילים ז' ה) "וַיִּאֲחַזְלָצָה צוֹרְרֵי רִיקָם".

מצודת דוד: גַּם כָּל קִנְיָה לֹא יִבְשׁוּ - אז גם כל המקוים לך לא יבושו מן המלעיגים, כי יראו כי יש תקוה. יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים רִיקָם - אבל הבוגדים בריעיהם חינם הם יבושו.

ד דַּרְכֶיךָ יְהוָה הוֹדִיעֵנִי, אֲרָחוֹתֶיךָ לְמַדְנִי.

ה הִדְרִיכֵנִי בְּאֱמֶתְךָ וּלְמַדְנִי, פִּי אֶתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אוֹתָךְ קוֹיֵתִי כָּל הַיּוֹם.

מצודת ציון: הִדְרִיכֵנִי - מלשון דרך.

מצודת דוד: הִדְרִיכֵנִי בְּאֱמֶתְךָ וּלְמַדְנִי וגו' - רוצה לומר: למדני לדעת אמיתת דרכך, לפי שאתה מושיעי ואלך אקוה, לזה למדני דרךך ואלך בה, ואהיה ראוי לתשועה.

ו זָכַר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסִדֶיךָ, פִּי מַעֲוָלָם הִמָּה.

מצודת דוד: פִּי מַעֲוָלָם הִמָּה - חסדיך ורחמך.

ז חֲטָאוֹת נַעֲוֵרֵי וּפְשָׁעֵי אֵל תִּזְכֹּר, כְּחַסְדֶּךָ זָכַר לִי אֶתָּה, לְמַעַן טוֹבָךָ יְהוָה.

מצודת דוד: כְּחַסְדֶּךָ זָכַר לִי אֶתָּה - אתה ה', כפי מדת חסדך זכור, רוצה לומר: זכור מעשי הטובים המביאים מדת החסד. לְמַעַן טוֹבָךָ ה' - עשה למען מדת טובך.

ח טוֹב וְיִשָּׁר יְהוָה, עַל פֶּן יוֹרָה חֲטָאִים בְּדַרְךָ.

מצודת ציון: יוֹרָה - ילמד.

מצודת דוד: טוֹב וְיִשָּׁר ה' - ורוצה הוא להטיב לכל. עַל פֶּן יוֹרָה חֲטָאִים בְּדַרְךָ - על כן מלמד הוא את החוטאים, ומזהירים ללכת בדרך הנכון.

תהילים פרק כ"ז

טז פנה אלי ורחמי, כי יחיד ועני אני.

מצודת ציון: ועני - רוצה לומר: מוכנע.

מצודת דוד: כי יחיד ועני אני - רוצה לומר: אין לי אוהב וריע, כי כולם קמו עלי.

יז צרות לבבי הרחיבו, ממצוקותי הוציאני.

מצודת ציון: ממצוקותי - מלשון צוקה וצרה.

מצודת דוד: צרות לבבי הרחיבו וגו' - הצרות אשר בלבבי המה מתרחבים והולכים, לזה אשאל הוציאני ממצוקותי.

יח ראה עיני ועמלי, ושוא לכל חטאותי.

מצודת ציון: ושוא - ענינו מחילה וסליחה.

יט ראה איבי כי רבו, ושנאת חמס שנאוני.

מצודת ציון: רבו - גדלו.

מצודת דוד: ושנאת חמס שנאוני - רוצה לומר: שונאים אותי כאילו הייתי איש חמס.

כ שמרה נפשי והצילני, אל אבוש פי חסיתי בך.

כא תם וישר יצרוני, כי קויתיה.

מצודת דוד: תום וישר יצרוני - מעשה התום והישר שעשיתי, המה ילמדו עלי זכות להיות נשמר. כי קויתיה - הואיל ואקוה לך, אם כן מהראוי שאהיה נשמר בצירוף זכות מעשה התום והישר.

כב פדה אלהים את ישראל מפל צרותיו.

מצודת דוד: פדה אלהים את ישראל וגו' - כאומר: לא על עצמי בלבד אני מתפלל, כי אם על כלל ישראל.

א לדוד, שפטני יהוה כי אני בתמי הלכתי, וביהוה בטחתי לא אמצעד.

מצודת ציון: אמצעד - ענינו החלקה והשמטה ממקום.

מצודת דוד: שפטני ה' - לקחת משפטי משונאי. ובה' בטחתי לא אמצעד - לזה מהראוי שלא אמצעד.

ב בחנני יהוה ונסני, צרפה כליותי ולבי.

מצודת דוד: בחנני ה' - לדעת מחשבותי.

תהילים פרק כ"ז

ג כי חסדך לנגד עיני, והתהלכתי באמתך.

מצודת דוד: כי חסדך לנגד עיני - להתבונן בהם, ולזה אהלך באמתך.

ד לא ישבתי עם מתי שוא, ועם נעלמים לא אבוא.

מצודת ציון: מתי - אנשי, כמו (בראשית ל"ד ל) "מתי מספר".

מצודת דוד: לא ישבתי עם מתי שוא - שלא אלמד ממעשיהם. ועם נעלמים - העושים עבירות במקום נעלם ונסתר, לא אבוא.

ה שנאתי קהל מרעים, ועם רשעים לא אשב.

ו ארחץ בנקיון פפי, ואסבבה את מזבחך יהוה.

מצודת דוד: ארחץ בנקיון פפי וגו' - רוצה לומר: בתחילה אנקה כפי מלכלוך עון, ואחר זה אסובב מזבחך להקריב בה לה', כי לולא הנקיון אין הקרבן מקובל ברצון.

ז לשמע בקול תודה, ולספר כל נפלאותיה.

מצודת דוד: לשמע בקול תודה - להשמיע לבני אדם בקול הודאה.

ח יהוה, אהבתי מעון ביתך, ומקום משכון כבודך.

מצודת ציון: מעון - מדור.

מצודת דוד: אהבתי מעון ביתך - לבוא בה ולהלך.

ט אל תאסף עם חטאים נפשי, ועם אנשי זמים חיי.

מצודת ציון: תאסף - ענינו מיתה.

מצודת דוד: אל תאסף עם חטאים נפשי - כמיתת החטאים ודומה להם בענין רע.

י אשר בידיהם זמה, וימינם מלאה שחד.

מצודת דוד: אשר בידיהם זימה וגו' - ולזה ראויים הם למות בענין רע.

תהילים פרק כ"ז

י ביום בא האויב, הסתירני בסוכתו ולא יכלו לי. בצור ירוממני - היה מרומם אותי להתגבר עליהם, כאילו עמדתי על צור גבוה, כי כן הדרך שהעומד ממעל הוא מתחזק על העומד מתחת.

ו ועתה ירום ראשי על איבי סביבותי, ואזבחה באהלו זבחי תרופה, אשירה ואזמרה ליהנה.

מצודת ציון: תרופה - רוצה לומר: בקול תרועת שמחה.

מצודת דוד: ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי - כאומר: הנה עם כל זה הייתי מוטרד במלחמה, ולזה אבקש עתה ממך שראשי ירום על אויבי מסביב שלא ילחמו עוד בי. ואזבחה באהלו זבחי תרופה - ואז אזבח זבחים ואריע בשמחה, יותר מאילו ילחמו בי ונצחתי אותם.

ז שמע יהנה קולי אקרא, וחנוני וחנוני.

מצודת דוד: קולי אקרא - קולי אשר אקרא.

ח לה אומר לבי בקשו פני, את פניך יהנה אבקש.

מצודת דוד: לה אומר לבי בקשו פני - בשליחותך אומר לי לבי בקשו פני. את פניך יהנה אבקש - וכן אעשה, כי את פניך ה' אבקש.

ט אל תסתר פניך ממני, אל תט באף עבדך, עזרתי היית אל תטשני, ואל תעזבני אלהי ישעי.

מצודת ציון: תטשני - כמו תעזבני, וכפל הדבר במילות שונות.

מצודת דוד: אל תט באף עבדך - אל תטה את עבדך לנפול ביד האף. עזרתי היית אל תטשני - הלא מעולם היית עזרתי, לזה גם עתה אל תטשני.

י פי אבי ואמי עזבוני, ויהנה יאספני.

מצודת דוד: פי אבי ואמי עזבוני - לא נתנו לי די מחסורי. וה' יאספני - אסף אותי אליו, בתת לי די מחסורי.

תהילים פרק כ"ז

יא ואני בתמי אלך, פדני וחנוני.

מצודת דוד: ואני בתמי אלך וגו' - אבל אני, הלא בתומי אלך, לזה פדני ממיתת החטאים.

יב רגלי עמדה במישור, במקהלים אברך יהנה.

מצודת דוד: רגלי עמדה במישור וגו' - הלא רגלי עמדה בדרך הישר, ובקהל רב אברך לה, ואינני כמוהם להיות דומה להם.

יג לדוד, יהנה אורי וישעי ממי אירא, יהנה מעוז חיי ממי אפקד.

מצודת ציון: מעוז - חוזק.

מצודת דוד: ה' אורי וישעי ממי אירא - הלא ה' מאור לי בעת צרה, אם כן ממי אירא.

יד בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי, צרי ואיבי לי, המה כשלו ונפלו.

מצודת דוד: בקרוב עלי מרעים לאכול את בשרי - בעת קרבו רשעים לבוא עלי לאכול בשרי. צרי ואיבי לי - והמה לי לאויבים, ובודאי לא יחזרו מדעתם. המה כשלו ונפלו - אבל בעת ההיא עזרני ה', והמה כשלו ונפלו ונמלטתי מידם.

טו אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי, אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח.

מצודת דוד: בזאת אני בוטח - באמירה הזאת שאמרתי, והוא ה' אורי וישעי.

טז אחת שאלתי מאת יהנה, אותה אבקש, שבתתי בבית יהנה כל מי חיי, לתזות בנעם יהנה ולבקר בהיכלו.

מצודת ציון: ולבקר - ולדרוש, כמו (ויקרא י"ג לו) "לא יבקר".

מצודת דוד: שבתתי בבית ה' - שאשב בבית ה' טוב לי. לתזות בנעם ה' - לראות בנעימות תורת ה'. ולבקר בהיכלו - לדרוש בהיכלו בדבר מצות ה'.

יז פי יצפנני בספה ביום רעה, יסתרגי בסתר אהלו, בצור ירוממני.

מצודת דוד: פי יצפנני בסופה ביום רעה -